

Núm. de causa: 6000032/2015
Núm. de rotlle: TSJP-0000059/2016

SENTÈNCIA 18-2017

PARTS:

Recurrent: Y., SA
Advocat: Sra. LPT

Recorregut: MINISTERI FISCAL

Recorregudes: Sra. CMS
Sra. MMS
Advocat: Sra. NVA

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M. I. Sr. Yves PICOD
Magistrats: M. I. Sra. Marie CONTE
M. I. Sra. Fátima RAMÍREZ SOUTO

Andorra la Vella, dos de maig de dos mil disset.

En el recurs d'apel·lació interposat contra la sentència de data 16 de novembre de 2016 dictada pel Tribunal de Corts en la causa de referència, seguida pel delictes major continuat d'apropiació indeguda, els components del Tribunal Superior de Justícia expressats al marge s'han constituït per a la vista i decisió. És ponent la **M. I. Sra. Marie CONTE**.

ANTECEDENTS DE FET

I.- RESULTANT: que el Tribunal de Corts dictà sentència de data 16 de novembre de 2016 amb la següent part dispositiva:

“FALLEM: que, hem d'absoldre i absolem CMS i MMS dels delictes majors continuats de furt qualificat, d'administració deslleial i d'apropiació indeguda pels quins venien acusades, declarant-se d'ofici les despeses processals causades.”

II.- RESULTANT: que el precedent fallo es recolza en els següents fets que declara provats en el seu primer Resultant: *“són fets provats i així es declara que les processades CMS, nascuda el XX de X de 1978, de nacionalitat X. i sense antecedents penals, i MMS, nascuda el X de X de 1980, de nacionalitat X i sense antecedents penals, eren empleades de la zona de wellness de l'hotel “Y” radicat a la vila d'A., la primera com a massatgista des de l'any 2009 i la segona com a recepcionista des de l'any 2006 fins a llur acomiadament el dia 15 de març del 2012. També treballaren en dita zona de l'hotel, en diferents períodes de temps i coincidint amb les dues processades, altres empleades, com AP, MR, YH i RR, realitzant la primera també tasques de recepció a partir de les 18 hores quan acabava el torn de MM, com ocasionalment la segona.*

En la recepció, MMS efectuava, dins de les seves funcions, anul·lacions de serveis i/o productes que havien estat contractats prèviament per clients, així com també revenia sabatilles de bany d'un sol ús que no havien estat utilitzades i/o llogava altres sabatilles netejades a la bugaderia de l'hotel, per compte de l'empresa.

Per les tasques efectuades dins d'aquesta zona de wellness solien rebre alguna propina dels clients, dirigides especialment a les massatgistes, les quals, quan es trobava a la recepció MMS, eren dipositades al costat o dins de la caixa registradora, al no disposar en aquell indret d'un pot o d'altre estri per poder guardar-les.

El legal representant de la societat “Y, SA” propietària de l'hotel, reclama la suma de 1.595,50 euros que correspondria a les anul·lacions de reserves dels productes de la zona wellness, abonades en efectiu durant el període que comprèn del 8 de juny de 2010 al 19 de març del 2012.”

III.- RESULTANT: que contra la dita sentència la representació lletrada de la societat Y, SA formula recurs d'apel·lació, tot sol·licitant la revocació parcial de la mateixa en el sentit de condemnar a CMS i MMS com

autores dels delictes continuats de furt qualificat i d'administració deslleial a la pena d'un any de presó condicional amb un termini de suspensió de la condemna de quatre anys, així com el pagament solidari de les despeses causades. O, alternativament, la seva condemna pel delictes major continuat d'apropiació indeguda, a la mateixa pena. Sol·licita endemés que es declari la responsabilitat civil solidària de les Sres. MS en l'import de 1.595,50 euros, juntament amb els interessos meritats a comptar de la data de la presentació de la querella.

La seva petició es fonamenta, en substància, en una incorrecta valoració de la prova realitzada per part del Tribunal *a quo*. Així:

- la documental aportada per l'acusació particular acredita una manera de procedir il·lògica en l'administració de la caixa de la zona wellness de l'hotel, atesa l'existència d'anul·lacions quasi diàries de productes contractats immediatament anterior pels clients de l'SPA;

- no es poden tenir en compte els testimonis aportats per l'adversa, els quals han reconegut que mantenien una relació d'amistat amb les encausades. A més, posa de relleu l'existència de contradiccions en les seves declaracions;

- dels testimonis i dels dos enregistraments de vídeo aportats per l'acusació particular se'n desprèn el procedir delictuós de les germanes MS; i

- la poca entitat de les devolucions o distraccions produïdes és irrellevant pels tipus delictius objecte de recurs.

IV.- RESULTANT: que el Ministeri Fiscal s'oposa al recurs formulat per l'adversa per considerar que la prova practicada en el plenari no va permetre concloure sense dubtes més que raonables la culpabilitat de les processades, tot interessant la confirmació de la sentència recorreguda en tots els seus extrems.

V.- RESULTANT: que la representació processal de C. i MMS contesta, punt per punt, tots els greuges manifestats per la defensa de la societat Y., SA. S'oposa al recurs d'apel·lació interposat per l'adversa i demana la confirmació de la sentència dictada pel Tribunal de Corts en data 16 de novembre de 2016 per ésser plenament ajustada a Dret, així com la imposició de les costes d'aquesta segona instància a la part recurrent, inclosos els honoraris d'advocat.

FONAMENTS DE DRET

I.- CONSIDERANT: que l'acusació particular imputa a les acusades C. i MMS els delictes majors continuats de furt qualificat previst a l'article 198 del Codi Penal, d'administració deslleial de l'article 215 i, alternativament, del delicte major continuat d'apropiació indeguda tipificat a l'article 213 del Codi Penal, en base a uns fets que, en resum, són els següents: aprofitant la seva condició d'empleades de la zona wellness de l'hotel i el seu fàcil accés a la caixa enregistradora, d'una part van agafar de la caixa els diners de serveis prestats i efectivament realitzats en dita zona però no registrats com a tal, sinó com a no efectuats i computats com a devolució al client i, d'altra part, revenien xancletes sense registrar-les.

La sentència recorreguda ha considerat, amb bon criteri, absoldre les processades dels delictes dels que venien acusades en aplicació del principi *in dubio pro reo*, tot estimant que, de la prova practicada a la vista oral i dels elements i indicis que resultaren de la instrucció, no es podia concloure sense dubtes més que raonables en la culpabilitat de les processades.

II.- CONSIDERANT: que l'acte de la vista oral i la instrucció de la causa han revelat que:

1.- La part recurrent es refereix a les devolucions hagudes en la zona wellness de l'hotel durant el període comprès entre mitjans de l'any 2010 fins el dia 31 de març de 2012.

Cal posar de relleu que l'acusació particular va pretendre inicialment reclamar una indemnització de 4.131,50 euros al·legant que les processades s'havien apropiat de la totalitat dels imports de les anul·lacions de les reserves carregades a compte dels clients de l'hotel o pagades amb targeta de crèdit, abans de reduir la seva demanda a 1.595,50 euros, corresponents, segons la recurrent, a l'anul·lació de les reserves pagades en efectiu corresponents només a la zona wellness de l'hotel.

2.- Durant el període considerat d'una durada de dos anys aproximadament, es van produir 32 anul·lacions. Aquest és una quantitat que no semblaria excessiva. De fet el gerent de Y. SA va indicar, a la vista oral, que es podia produir un percentatge d'anul·lacions entre el 15 i el 20 % per dia. A més, no ha quedat demostrat que l'anul·lació corresponia a la mateixa reserva que s'hauria realitzat just abans o bé a alguna anterior, de manera que les anul·lacions al·legades no tenen res d'inversemblants, més compte tinguda la capacitat d'acollida de l'hotel.

3.- De la documentació aportada per l'acusació particular –consistent en un llistat de factures anul·lades resumides en un full– es desprèn que les

anul·lacions enregistrades els dies 15 i 19 de març de 2012 no poden ser atribuïdes a les dos processades, per quant aquestes no treballaven en aquelles dates.

Tampoc poden ser atribuïdes a MMS les anul·lacions produïdes en diverses dates de l'any 2011 ja que aquesta es trobava de vacances, de la mateixa manera pel que fa a les anul·lacions efectuades a comptar de les 20 hores durant la temporada d'hivern 2011-2012, per quant llavors ella no es trobava a la caixa.

En quant a CMS, tampoc li poden ser atribuïdes les anul·lacions efectuades els dies 6 i 10 de juliol de 2010, ja que es trobava de vacances, ni les dels dies 19 de juliol i 23 d'agost del 2011, dies en els que, segons un testimoni que declarà a la vista oral, treballava en un altre servei de l'hotel.

Finalment, de les declaracions de RRT i MRB ha resultat que l'anul·lació generava un tiquet de la caixa enregistradora, signat per l'empleat i el client, i que estava destinat a la comptabilitat de l'empresa. L'acusació particular no ha aportat aquesta documentació –doncs la part indica que no la té a la seva disposició–, la qual podria haver permès provar irregularitats en el sistema d'anul·lacions.

4.- Els testimonis recollits a la vista oral són imprecisos i contradictoris. Així, el Sr. RM –representant de la societat Y. SA– va declarar que no sabia res. GBF gerent de l'empresa– va admetre que el nombre de devolucions en comparació al nombre de comandes era raonable pel període comprès entre octubre 2010 i gener 2011.

A més, no ha quedat determinat el nombre de devolucions efectuades en visa o amb càrrec a l'habitació en comparació al nombre de devolucions relatives a les comandes pagades en efectiu a la zona wellness.

FB, director de l'hotel al moment dels fets, ha declarat que “*va detectar coses estranyes al wellness, però no recorda be...*”. Les seves declaracions són particularment imprecises i no ha aportat cap explicació pertinent, limitant-se a indicar, en resum, que “*quan es té experiència es sap quan una cosa és estranya o no*” i a fer diverses suposicions.

5.- Finalment, pel que fa als dos enregistraments de vídeo, aquests no són prova de càrrec suficient. En primer lloc, les còpies de les filmacions han estat realitzades per la recurrent i presenten diversos talls. D'altra banda, la forma d'actuar de les processades, que es veu gràcies a la filmació, es correspon amb la versió i les explicacions donades per les encausades, les quals han relatat de forma detallada la manera de procedir a fi de conservar les propines deixades pels clients, al no tenir un lloc concret per depositar-les.

En l'estat dels elements obrant en autes, no existeix doncs prova de càrrec suficient per a desvirtuar la presumpció d'innocència.

III.- CONSIDERANT: que la sentència recorreguda ha de ser íntegrament confirmada.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

DECISIÓ

La Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, en nom del poble andorrà, decideix:

1.- Desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació lletrada de la societat Y., SA.

2.- Confirmar íntegrament la sentència dictada pel Tribunal de Corts en data 16 de novembre de 2016 en la causa de referència.

3.- Condemnar la part recurrent al pagament de les despeses processals causades en aquesta instància, inclosos els honoraris d'advocat de les parts recorregudes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que, una vegada notificada la present sentència a totes les parts, es retorni la causa al Tribunal de Corts, amb certificació de la present sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.